

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Sind (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Sind", i Knudsen, Jakob: *Sind*, udg. af Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 180. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj02val-shoot-idm140237360878944/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Sind

»De maa jo vide, Frøken, at dette strider mod Deres Forældres bestemte Ønske,« sagde Fuldmægtigen.

»Kom, Anders, lad os gaa ud!« sagde Gjatrid, idet hun greb en sort Straahat, der hang paa Knagerækken i Gangen. Saa løb hun ud af Entrédøren. Anders tviigte.

»Men han skulde komme ud efter os?« spurgte Anders, da de havde forladt Landevejen og løb ind over Heden.

»Det tænker jeg da it,« hviskede Gjatrid.

»Men faar han int fat paa Dine Forældre?«

»Det kan godt være. Men de vil da it gjøre Væsen med at rende og søge efter deres Datter ude i Lyngen. Det troer de mig ogsaa for godt til.«

Gjatrid løb foran og viste Vej. De kom ned i en Lavning i Heden, hvor der stod en Del Enebærriis. Imellem disse satte de sig ned.

»Har Du faaet Brev fra mig, Gjatrid?«

»Nej.«

»Saa er der nogen, der har taget det. A vilde spørge Dig, naar Du vil følges med mig ned i Præstegaarden? A har læst Kongebrev.«

»Aa ja, jeg vil, Anders, jo før jo heller! For nu har jeg it andet end Dig. Og jeg regner hellerit det andet for nogen Ting!« – Der var baade Jubel og Graad i hendes Stemme. – Hun bøjede sig ned mod ham, der sad noget lavere, og knugede hans Hoved ind mod sit Bryst. Han blev ganske stille. Han kunde høre hendes Hjerterbanke.

Det varede længe, inden de begyndte at snakke igjen.

»Hvad Dag rejser Husholdersken?« spurgte Anders.

»Om tre Dage, den 3. Maj.«

»Hvad Tid paa Dagen?«

»Ved Middagsud. – Hvorfor det?«

»Jo, for det er jo næsten nødvendigt, at hun er borte den Aften, naar A kommer og henter Dig ned i Præstegaarden.«

»Der er da ingen Nytte til, at Du henter mig,« sagde Gjatrid.

Først i dette Øjeblik vidste Anders, at han *den Aften*, den 3. Maj, vilde dræbe Fuldmægtigen, og straks derefter tage Gjatrid med sig ned i Præstegaarden. – Han tænkte paa, om han skulde sige hende det nu. Men han syntes ikke, han kunde. Og hun fik jo da ogsaa Tid til at sige ham Nej, hvis hun ikke vilde efter ~ det.